

21.) Второ, таа благодарность, съ коюте смы съ
шадлжили нащемъ дражайшемъ Спасителю за наше то
исконье, сильнъ ѿвързва насъ да исполнимы святы
те и Говыи побелѣниа та: понеже Той за това спасалъ
ш негеса, вспотилъ, страдалъ, и съмрелъ, за да мы
искупимъ, и ѿчисти ш нашы те грѣхове, и така да бы мы
направилъ исправнѣйши и ревнителнѣйши камъ добро-
дѣтель та: и напаче, зашо то самъ той съ ѿбѣщалъ
съ своимъ та благодать да мы помсгни въ подобияхъ атъ
на добрыи те дѣла. И това разсажденіе є Павлово,
както така пише. “Иже съмрехомъ грѣхъ, какъ
єшь жити будемъ въ немъ; иль неразумѣсте, какъ въ-
лицы во Христѣ крестыхомъ, въ смерть єшь кресты-
хомъ.,, И пакъ “ сіе бѣдаще, какъ вѣтхий наихъ че-
ловѣкъ съ нимъ распятъ, да съпразднитъ тѣло грѣ-
хѣвное, какъ ктому неработати наикъ грѣхъ.,, (къ Рим:
5. 2—6.) По това както Христіанинъ сѧ живѣе, той
шбрашеніе то си камъ Божа подозрительно прѣви, и вѣ-
ра та свою ѿсквернила, и Христова благодать прѣ-
зирава, и самъ си прѣвна на своёто спасеніе.

Вѣрати не ѿзвѣща добрыи те дѣла.
Ако и по Павлово то выскоко оученіе къ (Гал: 5. 16.)
“не можетъ ѿправдити чловѣкъ шдѣлъ злена, но
такъ вѣрою Иисусу Христѣвою.,, Това сбаче, не такъ
мъ не ѿвергнава дѣлніе то на благыи те дѣла, но єшь
побече го ѿутвѣрдѣва. Понеже чловѣкъ коги съ ѿ-
брата на истинна камъ Есса, и предстѣва себѣ си
предъ негово то сѣдобище, какъ никакво въ себеси не-